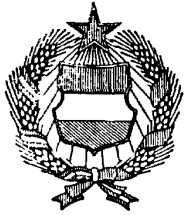

(19) HU

MAGYAR
NÉPKÖZTÁRSASÁG

ORSZÁGOS
TALÁLMÁNYI
HIVATAL

SZABADALMI LEÍRÁS

B

(11) 189 281

A bejelentés napja: (22) 83. 05. 16.

(21) 1701/83

A bejelentés elsőbbsége: (33) NL 82. 05. 17.

(32) (31)
(82 02031)

A közzététel napja: (41) (42) 1985. 08. 28.

Megjelent: (45) 1988. 06. 30.

Nemzetközi
osztályjelzet:
(51) NSZÖ₄

A 22 C 21/06

Feltaláló(k): (72)

VAN MIL Martinus Petrus Gerardus, mérnök, Boxmeer, NL

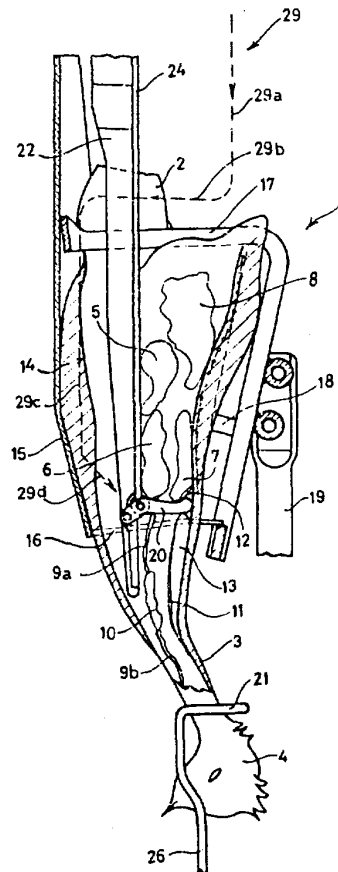
Szabadalmas: (73)

S'ork PMT B. V., Boxmeer, NL

(54) **BERENDEZÉS LEVÁGOTT SZÁRNYASOK BELSŐ RÉSZEINEK ELTÁVOLÍTÁSÁRA**

(57) KIVONAT

A találmány lényege, hogy a szárnyashoz (1) viszonyítva mozgatható, nyitott végével a szárnyas (1) nyaka (3) köré helyezhető és ettől vissza mozgatható fejhúzó kengyele (21) van, amelynek kanáltartóhoz (22) és kihúzó kanálhoz (20) viszonyított mozgása úgy van vezérelve, hogy a kihúzó kanálnak (20) zúza (6) és tüdők (7) alá kapcsolódása után a fejhúzó kengyel (21) a fejtől (4) távolodva mozog és a fejet (4) az ehhez kapcsolódó nyelőcső részekkel (9a, 9b,) és légcsővel (11) együtt leszakítja.

A találmány tárgya berendezés levágott szárnyasok belső részeinek eltávolítására, amelynek a szárnyasokat rögzített helyzetben fölfogó tartólapja, feszítőkengyele és kengyele, valamint a végén kihúzó kanalat tartó, a szárnyasba betolható és ebből kihúzható hosszúkás kanáltartója van, a kihúzó kanál egy keresztirányú csuklólap körül elfordíthatóan van ágyazva és a közepén egy kivágással van kiképezve, továbbá a kihúzó kanál a kanáltartónak betolása után olyan helyzetbe fordítható, amelyben a kanáltartóval szöveget zár be úgy, hogy amikor a kanáltartó visszafelé mozog, akkor a kihúzó kanál a belső részeket a madárból eltávolítja.

Ilyen berendezések már ismertek. E berendezéseknek egy különleges kialakítását ismerteti a 3 879 803 számú amerikai egyesült államokbeli szabadalmi leírás. Ennél az ismert berendezésnél a kihúzási művelet folyamán a szárnyas egy tartón a hátán fekszik, miközben a kanál alakú kihúzó szerkezet részét a végbélhez csatlakozó vágáson keresztül, ívelt pályán tolják be a szárnyas testébe. Ezután a kanálnak elülső végét a hát irányában körülbelül 90°-kal elfordítják és a visszafelé mozgás során a belső részeket a szárnyasból eltávolítják.

Mielőtt a szárnyast alávetnék ennek a műveletnek, a szárnyas fejét a légső és nyelőcső egy részével együtt ismert módon és ismert szerkezettel eltávolítják. E művelet folyamán a szárnyas lábainál fogva szokásos horgokon függ és a feje a szárnyas testétől távolodó irányba mutató erő hat. Ezt követően az előzőleg átvágott nyak elszakad és amikor a fej és a test közötti távolság nő, akkor a légső és nyelőcső a leggyöngébb helyeken elszakadnak, a nyelőcső a fej és a begy közötti részen.

A gyakorlatban az a hely, amelynél a légső elszakad, változó. A légső gyakran a tüdők közelében szakad el és egészében eltávolítható, a nyelőcsővel együtt, amely a fej és a begy között szakadt ki a nyakból. A következő kihúzási művelet folyamán valamennyi belső részt, azaz a tüdöket, a begyet és egy nyelőcső résszel együtt a zúzat is eltávolítják a szárnyas testéből. Ezután a testben nem marad belső rész.

A légsővet a tüdökhöz való átmeneti részen egy kis izom kapcsolja a tüdökhöz, azonban főként az öregebb szárnyasoknál a tüdő közelében gyakran bizonyos szövet van a légső és a nyak között, úgyhogy ezeknek az izmoknak és szöveteknek ellenállása sokszor olyan nagy, hogy a légső nem a tüdők közelében, hanem a szövet és a fej között szakad.

Amikor azután a belső részeket eltávolítják, a légső a tüdők közelében szakad úgy, hogy a légső egy része a szárnyasban marad. Ezt később, kézzel kell eltávolítani.

A találmány feladata a főlaborolt hátrányos tulajdonságok kiküszöbölésére olyan berendezés létrehozása, amely révén a szárnyas feje és teljes belső része eltávolítható és amely biztosítja, hogy a nyelőcső és légső mindig az előírt helyeken szakadjon el, azaz a nyelőcső a fej és a begy között és a légső közvetlenül a tüdöknél.

A találmány a kitűzött feladatot olyan berendezés létrehozása révén oldja meg, amelynek jellemzője, hogy a szárnyashoz viszonyítva mozgatható,

nyitott végével a szárnyas nyaka köré helyezhető és ettől vissza mozgatható fejhúzó kengyele van, amelynek kanáltartóhoz és kihúzó kanálhoz viszonyított mozgása úgy van vezérelve, hogy a kihúzó kanálnak zúza és tüdők alá kapcsolódása után a fejhúzó kengyel a fejtől távolodva mozog és a fejet az ehhez kapcsolódó nyelőcső részekkel és légsővel együtt leszakítja.

A fölfelé elfordított kihúzó kanál a zúza és tüdők alatti helyzetében a középső kivágásban a nyelőcsövet a begy és a zúza között tartja, a kihúzó kanál elülső része pedig a légső és a tüdők közötti izmokhoz nyomódik és ezeket átszakítja. Amikor a feje és ezzel együtt a nyelőcsőre és a légsőre húzóerő hat, akkor a légső a tüdők közelében, a nyelőcső pedig a begy és a fej között elszakad.

Az egész légsővet eltávolítjuk a szárnyasból és a kihúzó kanál fölfelé mozog, magával viszi az egész belső részt, a beggyel együtt.

Természetesen a belső részek kihúzása folyamán a szárnyasnak pontosan az előírt helyzetben kell lenni. Ezt azért érzük el, hogy olyan helyzet meghatározó szerkezet részét használunk, amely lényegében egy konkáv tartólapból áll, amelyen a szárnyas melle fekszik. A tartólap egy rugó hatására elmozdítható és a tartólap alsó végén két kinyúló tartó perem van, amelyek fölöttük levő, U alakú feszítőkengyellel és további kengyellel dolgoznak együtt. A feszítőkengyel és a kengyel a tartólap felé és ettől távolodva mozgatható. A felső feszítőkengyelnek zárt vége van a tartólap felé, az alsó kengyelnek pedig a nyitott vége.

A szárnyasnak kellő helyzetbe hozása nem a szokott módon, azaz a szárnyas lábaira ható erővel és a test visszatartásával történik, hanem úgy, hogy egy rugó és a tartó peremek révén a test felső részére erőt viszünk át, a testet a felső feszítőkengyelhez fölfelé nyomjuk, majd az alsó kengyellel e helyzetben rögzítjük.

A két kengyelt, azaz a feszítőkengyelt és a kengyelt egyszerű szerkezeti kialakítású, elfordítható karként kiképzett egyetlen kengyeltartó révén tartjuk, amely a tartólaptól meghatározott távolságban levő csap körül fordítható el.

Az előzőekben ismertetett szerkezet előnyösen több hasonló szerkezettel vagy munkahellyel kombinálható annak érdekében, hogy egy teljes berendezést kapjunk, amelyben a munkahelyek egy központi tengely vagy hasonló körül együtt forognak úgy, hogy a szárnyasok a kihúzási művelet alatt e tengely körüli körpályán mozognak. Így a teljes berendezés könnyen beiktatható a levágott szárnyasok feldolgozásához szokásos szállító vonalba és ugyanekkor egy nagy kapacitású berendezést kapunk. A különböző szerkezeti elemek szükséges mozgását vezérlőgörgők végzik, amelyek a központi vezérlő dobban levő vezetőpályákkal dolgoznak együtt. A munkahelyek a vezérlő dob körül mozognak. Az ilyen elrendezés már önmagában ismert.

A különböző szerkezeti elemeknek, főként a kihúzó kanálnak mozgása az ismert berendezésben lényegében vízszintes irányban történik, ami azt jelenti, hogy az előzőekben ismertetett konstrukció teljes berendezés nagy átmérőjű.

A találmány szerinti berendezésnél a szárnyasokat előnyösen a lábaiknál fogva függesztve juttatjuk be a berendezésbe, a kanáltartót pedig lényegében függőleges irányban mozgatjuk. Ennek eredményeként a berendezés méretei csökkennek és ez lehetővé teszi nagy kapacitású berendezés üzembe állítását.

A találmány szerinti berendezésnél a kihúzó kanál előnyösen csuklósan kapcsolódik egy olyan működtető rúdhoz, amely a kanáltartó mentén nyúlik el és ehhez viszonyítva hosszirányban elmozgatható. A kanáltartó egy a kihúzó kanállal ellentétes végén levő, a mozgásirányra keresztirányú csuklócsap révén egy csúszó idomhoz van kapcsolva, amely egy hosszúkás vezetékben van, és egy első vezérlőgörgővel kapcsolódik, amely egy első, változó szintű vezetópályával dolgozik együtt. A csúszó idomban van a kanáltartó felső végének csuklócsapja. A kanáltartónak ez a vége egy második vezérlőgörgőhöz kapcsolódik, amely hasonló módon dolgozik együtt egy második változó szintű vezetópályával, és amely egy szögidom első karjához van kapcsolva, amely szögidom csuklólap körül elfordíthatóan van ágyazva, és amelynek második karja a kanáltartó végéhez rugalmasan elmozgathatóan van erősítve.

A vezetópályák közötti távolság változása következtében a vezérlő görgők közötti távolság is változik és a kanáltartó alsó vége egyszerű módon mozgatható.

Előnyös, ha a kihúzó kanál vízszintes irányban való mozgását meghatározó kanáltartó rugó hatása ellenében mozog, mert ennek következtében a szerkezet rész működése kevésbé függ a földolgozni kívánt szárnyasok méreteitől. Ez a követelmény egyszerű szerkezeti kiképzéssel kielégíthető úgy, hogy a kanáltartó végén egy fejjel ellátott vezető csap van, amely a szögidom második karjában levő kivágáson nyúlik keresztül. A második kar a kanáltartó végéhez fekszik és a fej és a szögidom második karja között nyomó rugó van.

A kihúzó kanálhoz tartozó működtető rúd egyszerű módon egy lengőkar használata révén mozgatható, amely a tartóban van elhelyezve és az említett csappal párhuzamos második csap körül elfordíthatóan van ágyazva. A lengőkar egyik vége egy harmadik vezérlőgörgőhöz van erősítve, amely egy változó szintű harmadik vezetópályával dolgozik együtt, a másik vége pedig a működtető rúd végéhez kapcsolódik és a működtető rúd végéhez viszonyítva vízszintes irányban el tud mozogni.

A találmány szerinti berendezést részleteiben a berendezésnek egy a rajzokon vázolt példaképpeni kiviteli alakjával kapcsolatban ismertetjük.

Az 1. ábra a találmány szerinti berendezés földolgozni kívánt szárnyast helyzetében tartó és rögzítő szerkezet részének vázlatos metszete, részben nézete, amelyen a földolgozás alatt levő szárnyas, a kihúzó kanál, a kanáltartó és a fejhúzó kengyel jól érzékelhetően van föltüntetve.

A 2. ábra azt az állapotot vázlatosan szemléltető metszet, részben nézet, amely állapotban a fej, a nyelőcső és a légcső már el van távolítva és a belső részek eltávolításának utolsó fázisa van folyamatban.

A 3. ábra a berendezés szerkezet részét perspektivikus nézetben szemléltető vázlat.

A 4. ábra a találmány szerinti teljes berendezés hosszirányú metszete, részben nézete.

Az 5a) ábra a kanáltartó és a tartólap oldalnézeti metszete, részben nézete.

Az 5b) ábra az 5a) ábrán is látható szerkezet részének vázlatos előlnézete.

A 6. ábra a kanáltartót, a kihúzó kanalat, a helyzetmeghatározó feszítő kengyelt és kengyelt, továbbá a tartólap egy részét perspektivikus nézetben szemléltető vázlat.

Az 1. szárnyas a kihúzási művelet folyamán 2 lábainál fogva szokásos függesztő horogban függ. Az 1. ábrán a 2 lábaknak csak egy része van föltüntetve. Az 1. szárnyas részei – mint ismert – a 3 nyak, 4 fej, 5 gyomor, 6 zúza, 7 tüdők, valamint a belső részeknek 8 többi része.

A 6 zúza 9a) nyelőcső rész révén 10 begyhez kapcsolódik, amely viszont 9b) nyelőcső részen keresztül a csőrüreghez csatlakozik. A 7 tüdők a 11 légcső segítségével csatlakoznak a csőrüreghez. A 11 légcső kis 12 izmok segítségével van a tüdőkhez erősítve és rendszerint 13 testszövet rész révén a 3 nyakhoz is hozzá van kötve.

A kihúzási művelet folyamán a szárnyas 14 mellénél fogva 15 tartólaphoz fekszik, amelynek előre kinyúló 16 peremei a szárnyas nyakát megfogják. A szárnyas megfogására, illetve rögzítésére 17 feszítő kengyel és U alakú 18 kengyel szolgál. A 18 kengyel a 17 feszítő kengyel alatt van elhelyezve és 19 kengyeltartóhoz van erősítve.

Azok a szerkezet részek, amelyekkel a kihúzási műveletet végezzük, azok a 20 kihúzó kanál és a 21 fejhúzó kengyel. A 20 kihúzó kanál hosszúkás 22 kanáltartóra 23 csuklócsap révén van erősítve, amely csuklócsap merőleges a 22 kanáltartó hosszirányú tengelyére. A 20 kihúzó kanál mozgását 24 működtető rúd vezérli, amely 25 csuklócsapon keresztül hat a kihúzó kanálra és a 22 kanáltartóba va erősítve. A 21 fejhúzó kengyelt 26 lengőkengyel tartja, amint a következőkben még részletesen ismertetjük.

A 20 kihúzó kanál részletesebben az 5a) és 5b) ábrákon látható és mint főként az 5b) ábra mutatja, a 20 kihúzó kanálnak egy hosszúkás középső 27 kivágása van, az elülső szélén pedig két lekerekített 28a), 28b) rész van kiképezve. Az utóbbiak feladatát a következőkben részletesen ismertetjük.

A kanáltartó végének útvonalát 29 szaggatott vonal mutatja.

A 22 kanáltartó először függőlegesen lefelé mozog, a kihúzó kanálhoz tartozó 23 csuklócsap a 29a) útszakaszon halad mindaddig, amíg a 20 kihúzó kanál elülső széle be nem hatol a szárnyas testébe a végbél menti vágáson keresztül. Ezután a kanáltartó balra mozog, a 23 csuklócsap a 29b) útszakaszon halad, majd a 22 kanáltartó függőlegesen lefelé mozog a 29c) útszakaszon. E mozgás végén a 20 kihúzó kanál fölfelé fordul el az 1. ábrán látható helyzetbe és egyidejűleg a 23 csuklócsap jobbra mozog úgy, hogy az egész szerkezet az 1. ábrán látható helyzetbe kerül.

Ebben a helyzetben a 9a) nyelőcső rész a kihúzó kanálban levő 27 kivágás mögött van és a 28a).

28b) részek azokhoz az izmokhoz nyomódnak, amelyek a 11 légcsővet a 7 tüdőkhöz erősítik. Ennek eredményeként az izmokat átszakítják. Amikor ezután a 21 fejhúzó kengyel jobbra mozog, akkor a 3 nyak – amely a rajzon nem látható, szokásos vágással már gyöngített állapotban van – leszakad a szárnyas testéről, a 11 légcső elszakad a tüdőtől és a 9b) nyelőső rész elválk a 10 begytől. *A gyakorlatban azt találtuk, hogy a találmány szerinti berendezés használata esetén a légcső és a nyelőső mindig az ismertetett pontokon szakad el.*

Ha most a 22 kanáltartó fölfelé mozog, akkor a zúzá, gyomrot, tüdöket, májat, szívet, lépét és begyet tartalmazó egész belső rész tömeget fölfelé húzza, úgyhogy az egész belső rész kiemelkedik a szárnyasból.

A berendezés legfontosabb részének, a kanáltartónak és a 20 kihúzó kanálnak előzőkben ismertetett útjából kitűnik, hogy a 22 kanáltartó vége és ezzel együtt a 20 kihúzó kanálhoz tartozó 23 csuklócsap mind függőleges, mind vízszintes irányban mozogni tud és ez a mozgás természetesen különböző módokon érhető el. A gyakorlatban előnyös az olyan szerkezeti kialakítás, amelynél az a munkahely, amelyen a teljes kihúzó mozgás végbemegy, egy teljes berendezés kialakítása céljából több más munkahellyel van kombinálva, a munkahelyek egy központi tengely körül együtt forognak, úgyhogy a kihúzási művelet folyamán a szárnyas a tengely körül egy körpályán halad. Így a berendezés beilleszthető a levágott baromfik feldolgozásához használt szokásos szállítási vonalba, tehát egy nagy kapacitású teljes berendezés hozható létre, és a különböző szerkezetreszek szükséges mozgásai vezérlőgörgők vagy hasonlók révén állíthatók elő, amely vezérlőgörgők egy központi vezérlő dobban kiképzett, megfelelő alakú vezetópályákkal dolgoznak együtt. A munkahelyek a vezérlő dob körül mozognak. Egy ilyen típusú elrendezés az ismert berendezéseknél szokásos. A 3–6. ábrák egyetlen munkahely részleteit szemléltetik, amely munkahely több más munkahellyel együtt egy teljes berendezés egy részét képezi. A munkahelyek száma például 16 vagy 20 lehet.

A berendezésnek 35 központi tengelye van, amelyre 36 dob van erősítve. A 36 dobon 37a) – 37d) vezetópályák vannak kialakítva, amelyek működését a következőkben ismertetjük. A 35 központi tengely körül forgatható felső 38 tartót 39 szállítószalag hajtja, amelyen szokásos 40 függesztőhorgok vannak. A forgó mozgást 41 kapcsoló viszi át egy második 42 tartóra, amelyre a különböző munkahelyek vannak fölerősítve. A munkahelyek között a rajzokon nem látható kapcsoló szerkezetreszek vannak elhelyezve. A különböző ábrákon a teljes munkahelyet 43 hivatkozási számmal jelöltük.

A munkahelyeknek két függőleges 44, 45 tartórúdja van, amelyek között függőleges és kör keresztmetszeti alakú 46, 47 vezetőrudak vannak elhelyezve. Mindegyik munkahelyen a függőleges tartórudak és vezetőrudak az alsó végeiken alsó 48 tartóhoz vannak kapcsolva, amely 48a) csapágynak révén a 35 központi tengely körül szabadon forgatható. A 48 tartóval ettől lefelé nyúló 49 tartórész

függ össze, amelynek feladatát a következőkben ismertetjük.

A 46 és 47 vezetőrudakon függőleges irányban egy első 50 csúszo szerkezetresz és egy második 51 csúszo szerkezetresz mozgatható. A második 51 csúszo szerkezetresz egyszerű konstrukciós kialakítású. Ez 52 vezérlőgörgőt tart és rá a 47 vezetőrúdon elhelyezett függőleges 53 spirálrugó hat. Az 51 csúszo szerkezetresz a 15 tartólapot is tartja, amelyet az előzőkben már ismertetünk. A 15 tartólap alján vannak kiképezve az ujjyszerű 16 peremek.

Az 52 vezérlőgörgő az álló 36 doban kiképzett, változó szintű 37c) vezetópályával dolgozik együtt. A 43 munkahelynek azokban a helyzeteiben, amelyekben a kihúzási művelet végbemegy, a 37c) vezetópálya olyan magas, hogy az 51 csúszo szerkezetreszt az 53 spirálrugó hatása szabadon fölfelé tudja nyomni.

Az 50 csúszo szerkezetresz bonyolultabb szerkezeti kialakítású. Ez rögzített 60 vezérlőgörgőt tart, amely 37a) vezetópályával dolgozik együtt és így határolja az 50 csúszo szerkezetresznek a 46, 47 vezetőrudak menti függőleges helyzetét. Ezen kívül az 50 csúszo szerkezetresz két rögzített kinyúló 61, 62 idomot tart. Ezek között 63 csuklócsap van. Az alján a 20 kihúzó kanalat tartó 22 kanáltartó villás 22a), 22b) vége a 63 csuklócsapra elfordíthatóan van szerelve. A kanáltartó villás 22a), 22b) végei közé a 63 csuklócsapra szintén elfordíthatóan van szerelve egy 64 szögidom is, amelynek első 65 karja 37b) vezetópályával együtt dolgozó 66 vezérlőgörgőt tart, második 65a) karja pedig a 22a), 22b) végekre erősített 67 nyomólaphoz fekszik. Ez 68 rugó révén érhető el, amely a 67 nyomólaphoz erősített 69 csap körül van elhelyezve. Ez a csap a 65a) karban levő nyíláson játékkal nyúlik keresztül.

Ilyen módon azt a hatást érjük el, hogy a 65a) kar a rugó nyomóerejének hatására a 67 nyomólaphoz fekszik, miközben a 22 kanáltartó a 65a) karhoz viszonyítva kis szögben balra tud fordulni a 68 rugó hatása ellenében, és így bizonyos mértékben rugalmasan elmozgatható.

Az ismertetett szerkezeti kialakítással azt érjük el, hogy mindaddig, amíg a 60 és 66 vezérlőgörgők egymástól ugyanolyan távolságra maradva függőleges irányban mozognak (ami akkor áll elő, ha a 37a) és 37b) vezetópályák közötti távolság ugyanaz marad), a 22 kanáltartó függőleges mozgást végez, és közben a 20 kihúzó kanál és a 22 kanáltartó közötti 23 csuklócsap is csupán függőlegesen mozog. Amikor azonban a 37a) és 37b) vezetópályák közötti távolság változik, és így ennek megfelelően megváltozik a 60 és 66 vezérlőgörgők közötti távolság is, akkor a 64 szögidom a 63 csuklócsap körül elfordul és a kanáltartó, valamint a 20 kihúzó kanál egy vízszintes irányú mozgást végez. Ilyen módon a 20 kihúzó kanálnak előzőkben ismertetett mozgása vízszintes irányban egyszerű módon hozható létre. A 36 dob kerülete menti 37a) és 37b) vezetópályák különböző szintjeinek egymáshoz viszonyított megválasztása révén a 20 kihúzó kanál vízszintes és függőleges irányú helyzete pontosan meghatározható.

A 24 működtető rúd felső vége villás kialakítású és itt keresztirányú 71 csapot tart, amely csap 74

lengőkar 73 végén levő 72 horonyban van vezetve. A 74 lengőkart az 50 csúszo szerkezet részben rögzített 75 csuklócsap elfordíthatóan tartja. A 74 lengőkar másik, 76 vége 77 vezérlőgörgőt tart, amely 78 vezetőpályával dolgozik együtt.

A 78 vezetőpályát követő 77 vezérlőgörgő függőleges irányú mozgásának az a következménye, hogy a 74 lengőkar a 75 csuklócsapja körül elfordul, minek eredményeként a 24 működtető rúd a 71 csap hatására fölfelé és lefelé mozog.

Az ismertetett módon a teljes berendezés minden munkahelyén egyszerű szerkezeti elemekkel el lehet érni a 20 kihúzó kanál vízszintes és függőleges irányú pontos mozgását akkor, amikor a munkahely a központi vezérlő 36 dob kerülete körül mozog.

Természetesen a belső részek eltávolításának művelete folyamán a szárnyast nagyon pontos helyzetben kell tartani. Az előzőkben már említettük a 15 tartólapot, amelyen a szárnyas nyakát a „mell oldalról” megfogó 16 peremek vannak, valamint a 17 feszítőkengyelt és az ez alatt levő, U alakú 18 kengyelt. A 17 feszítőkengyel és a 18 kengyel 19 kengyeltartóra van erősítve. Ezek a szerkezet részek a 3. és 4. ábrán részletesen vannak szemléltetve. A 19 kengyeltartó kinyúló 86, 87 tartóidomok között tartott 85 csapon elfordíthatóan van ágyazva. A 86, 87 tartóidomok a 49 tartórészen vannak fölerősítve és ezek között, ezek alsó részén egy második 88 csap van. E 88 csap körül 89 és 90 karokból álló kétkarú emelő fordítható el. A 90 kar a végén 91 vezérlőgörgőt tart, amely 92 tárcsa és 93 vezető között kialakított vezetőpályával dolgozik együtt. A 89 kar a 26 lengőkengyelt tartja.

Amint az 1. és 3. ábrán látható, a 21 fejhúzó kengyel körül fogja a szárnyas 3 nyakát és a műveleteket végző különböző szerkezet részek mozgásai a vezetőpályák egymástól távolságának és a szerkezet részek pályához kapcsolódásának pontos beállítása révén egymáshoz viszonyítva úgy vannak meghatározva, hogy amikor a kihúzó kanál az 1. ábrán látható helyzetben van, akkor a 89 kar a 21 fejhúzó kengyellel együtt jobbra mozog és mivel a fejhúzó kengyel a nyakat részben körül fogja, a fejet a nyakról leszakítja. Így mint már ismertettük, nem csak a légcső és nyelőcső tökéletes leválasztását érjük el, hanem a fej és a belső részek eltávolítását is elvégezzük.

A találmány szerinti berendezés a következőképpen működik:

A szárnyasok lábaiknál fogva a 40 függesztőhorgokon lógnak és melleikkel vannak a berendezés felé fordulva. A függesztőhorgok 39 szállítószalagon függenek, amely a lényegében hengeres alakú berendezés kerületének egy részén ezzel kapcsolódik. Amikor a szárnyasok bejutnak a berendezésbe, akkor az 50 csúszo szerkezet rész legfelső helyzetében van, a 19 kengyeltartó előre fordult el, a 15 tartólap legalsó helyzetében van, és a 21 fejhúzó kengyel a 89 karon és a 26 lengőkengyelen baloldali helyzetében van. Amikor a szárnyas 14 mellével a 15 tartólaphoz fekszik és a munkahely a vezérlő 36 dob körül tovább fordul, akkor a 19 kengyeltartó a 17 feszítőkengyellel és 18 kengyellel sugárirányban a 35 központi tengely felé mozog úgy, hogy a szárnyas hátsó része vízszintes irányban a 15 tartó-

lap és a 18 kengyel között van rögzítve. A 37c) vezetőpályával együtt dolgozó 52 vezérlőgörgő a vezetőpálya felső szélétől szabaddá válik és az 53 spirálrugó a vezérlőgörgőt mindaddig fölfelé nyomja, amíg a 16 peremek a szárnyas testének szárnyai alá nem kerülnek. Ezután a szárnyas szorosán be van fogva a 16 peremek és a 17 feszítőkengyel közé. A munkahely továbbmozgása folyamán a különböző vezérlőgörgőknek a megfelelő vezetőpályákkal való együttműködése következtében a rajzokon vázolt mozgások mennek végbe, a kanáltartó és a kihúzó kanál a mozgása során a szárnyas valamennyi belső részét eltávolítja.

Az igénypontokban alkalmazott hivatkozási számok a találmányt nem korlátozzák az ismertetett példaképpeni kiviteli alakra. Az ismertetett alkatrészeket hasonló működésű és hatású, azonban más kialakítású alkatrészekkel helyettesítve a találmány védelmi köre nem változik meg.

Szabadalmi igénypontok

1. Berendezés levágott szárnyasok belső részeinek eltávolítására, amelynek a szárnyasokat rögzített helyzetben fölfogó tartólapja, feszítőkengyele és kengyele, valamint a végén kihúzó kanalat tartó, a szárnyasba betolható és ebből kihúzható hosszúka kanáltartója van, a kihúzó kanál egy keresztirányú csuklócsap körül elfordíthatóan van ágyazva és a közepén egy kivágással van kiképezve, továbbá a kihúzó kanál a kanáltartónak betolása után olyan helyzetbe fordítható, amelyben a kanáltartóval szöveget zár be úgy, hogy amikor a kanáltartó visszafelé mozog, akkor a kihúzó kanál a belső részeket a szárnyasból eltávolítja, *azzal jellemezve*, hogy csap (88) körül a szárnyas (1) nyaka (3) felé és ettől távolítva elfordíthatóan tartott, nyitott végével a szárnyas (1) nyaka (3) köré helyezhetően kialakított, a kanáltartó (22) és a kihúzó kanál (20) vezérlésével összekapcsolt vezérlésű fejhúzó kengyele (21) van.

2. Az 1. igénypontban meghatározott berendezés kiviteli alakja, *azzal jellemezve*, hogy a szárnyasok (1) műveletek közbeni helyzetét meghatározó szerkezet rész egy a szárnyast (1) a mellénél (14) fogva megtámasztó és spirálrugó (53) hatása révén eltolható, konkáv tartólap (15), amelynek alsó végén U alakú feszítőkengyellel (17) és kengyellel (18) együttdolgozó két kinyúló tartó perem (16) van, a feszítőkengyel (17) és a kengyel (18) a peremek (16) fölött van kialakítva és a feszítőkengyel és kengyel a tartólap felé és ettől távolodva mozgathatóan van kiképezve, és hogy a felső feszítőkengyellel (17) a zárt vége van a tartólap (15) felé, az alsó kengyellek (18) pedig a nyitott vége.

3. Az 1. vagy 2. igénypontban meghatározott berendezés kiviteli alakja, *azzal jellemezve*, hogy a feszítőkengyelt (17) és a kengyelt (18) egyetlen kengyeltartó (19) tartja, amely egy a tartólaptól (15) térközzel elválasztott csap (85) körül elfordíthatóan van ágyazva.

4. Az 1-3. igénypontok bármelyikében meghatározott berendezés kiviteli alakja, *azzal jellemezve*, hogy a szárnyasok a berendezésbe való betáplálá-

sukkor lábaiknál fogva függnek, a kanáltartó (22) hosszirányú mozgása lényegében függőleges irányú, és hogy az U alakú fejhúzó kengyel (21) elfordítható karhoz (89) csatlakozó lengőkengyel (26) végére van szerelve, amely kar és lengőkengyel vízszintes csap (88) körül fordítható el, a szárnyas helyzetét meghatározó szerkezet rész alatt van elhelyezve, továbbá tárcsából (92) és vezetőlőből (93) álló vezetópályával együtt dolgozó vezérlőgörgővel (91) van összeerősítve.

5. Az 1–4. igénypontok bármelyikében meghatározott berendezés kiviteli alakja, *azzal jellemezve*, hogy a kihúzó kanál (20) egy a kanáltartó (22) hosszirányában elnyúló és ehhez viszonyítva hosszirányban eltolható működtető rúdhoz (24) csuklósan elfordíthatóan van erősítve.

6. Az 1–5. igénypontok bármelyikében meghatározott berendezés kiviteli alakja, *azzal jellemezve*, hogy a kanáltartó (22) a kihúzó kanállal (20) ellentétes végén levő, a mozgásirányra keresztirányú csuklócsap (63) révén egy hosszúkas vezetőként kiképzett vezetőrudak (46, 47) által tartott csúszó szerkezet részhez (50) van kapcsolva, a csúszó szerkezet rész (50) egy változó szintű első vezetópályával (37a) együtt dolgozó első vezérlőgörgővel (60) van összeerősítve, a kanáltartó (22) felső végén levő csuklócsap (63) a csúszó szerkezet részben (50)

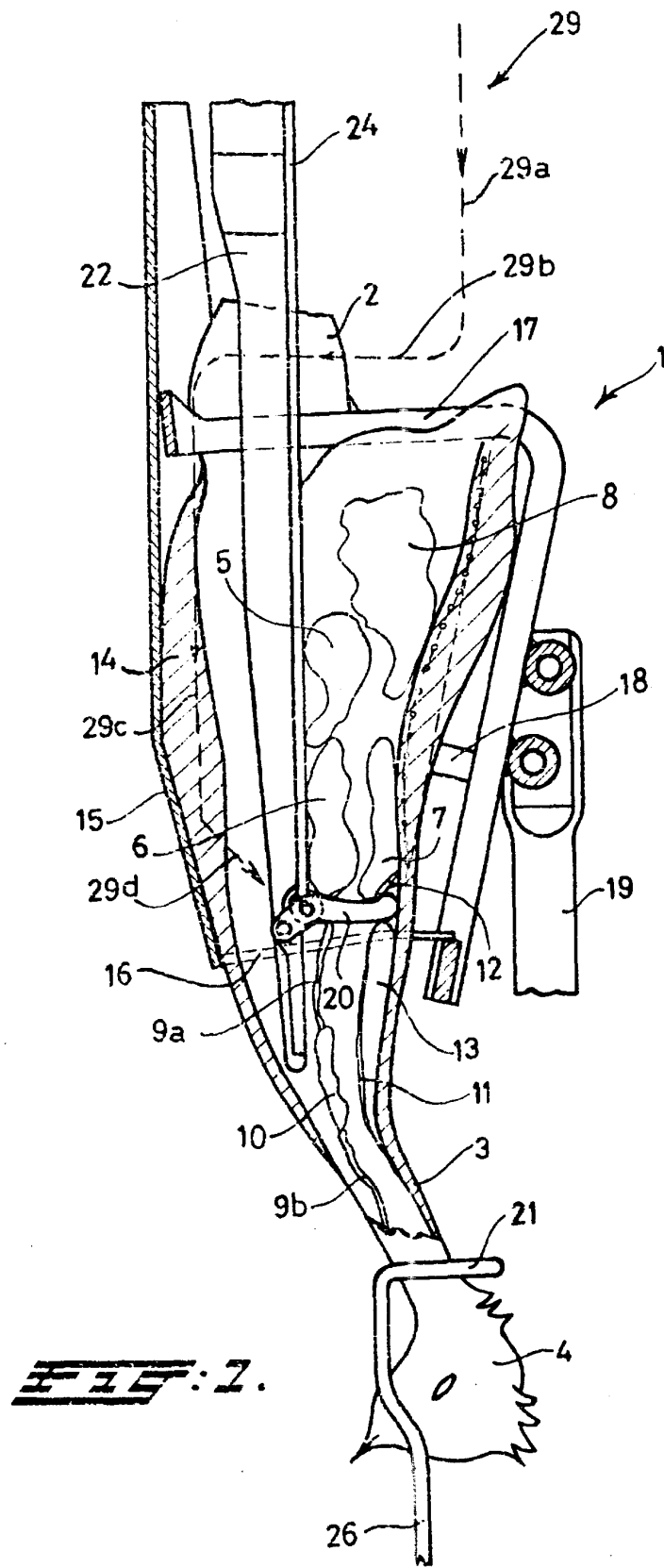
van tartva, a kanáltartó felső vége egy második vezérlőgörgővel (66) van kapcsolatban, amely egy második, változó szintű vezetópályával (37b) dolgozik együtt és amely egy szögidom (64) első karjára (65) van erősítve, a szögidom a csuklócsap (63) körül elfordíthatóan van ágyazva és a szögidom második karja (65a) a kanáltartó (22) végéhez rugalmasan utánengedő módon csatlakozik.

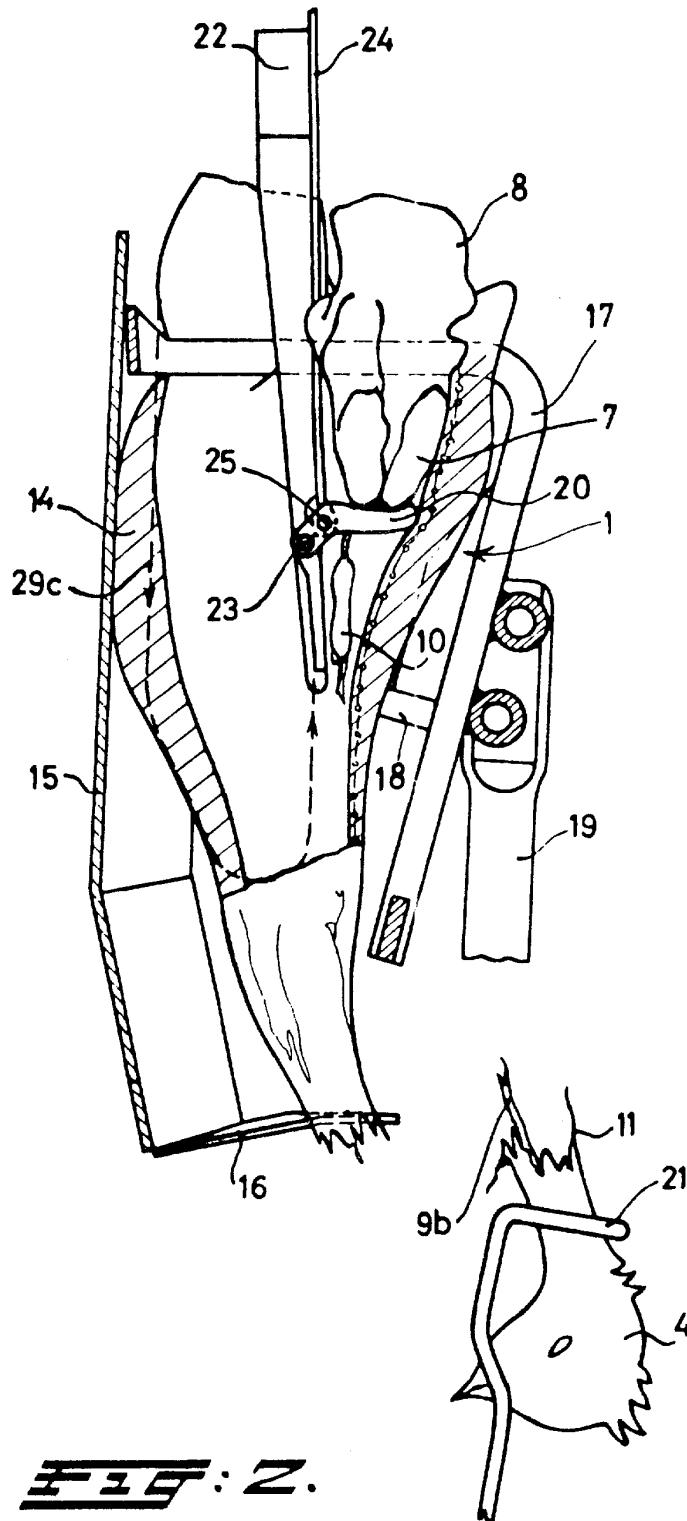
7. A 6. igénypontban meghatározott berendezés kiviteli alakja, *azzal jellemezve*, hogy a kanáltartó (22) végén fejjel kiképzett, a szögidom (64) második karjában (65a) levő kivágáson keresztülnyúló vezető csap (69) van, a második kar (65a) a kanáltartó (22) végéhez fekszik, és hogy a fej és a szögidom (64) második karja (65a) között nyomó rúgó (68) van.

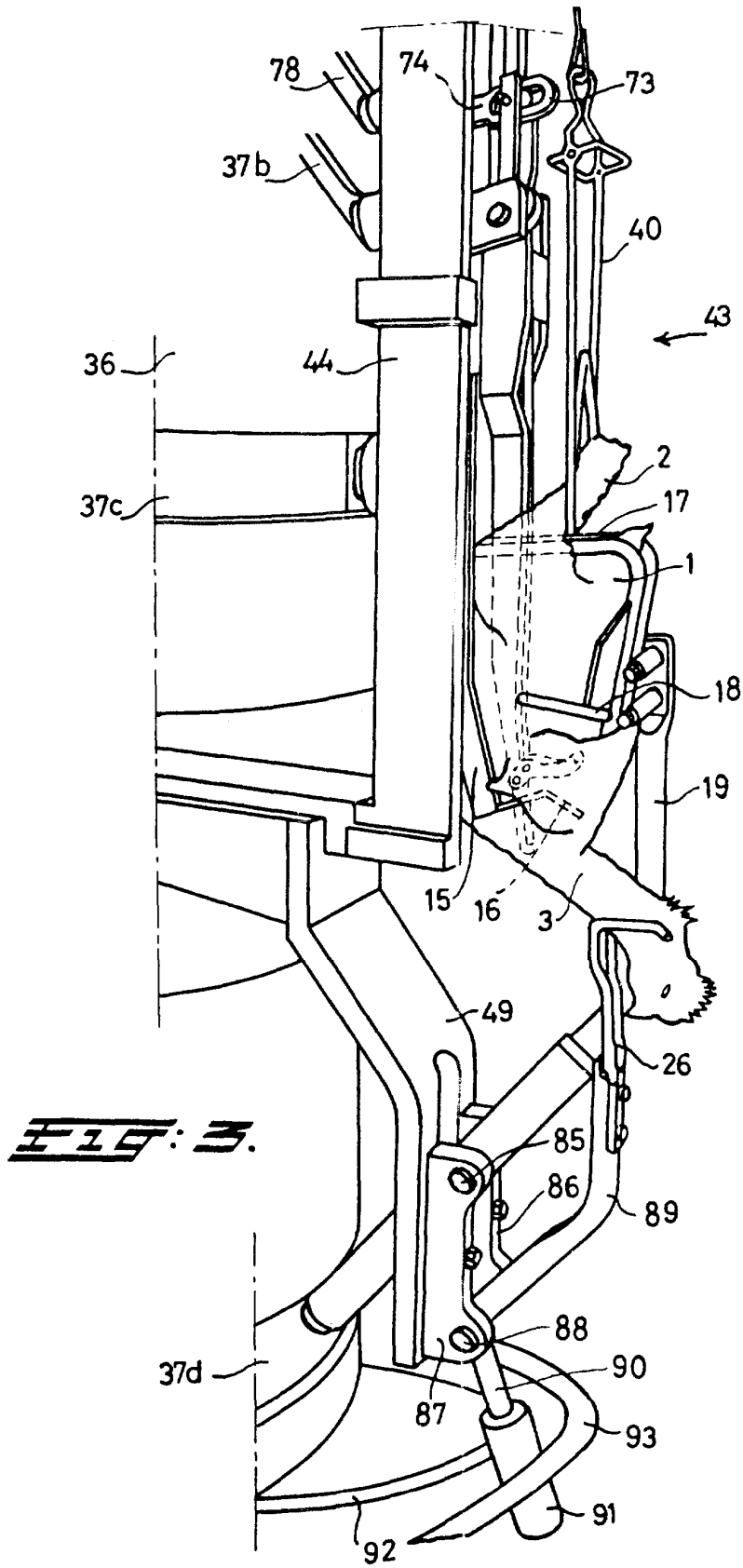
8. A 6. vagy 7. igénypontban meghatározott berendezés kiviteli alakja, *azzal jellemezve*, hogy a csúszó szerkezet részben (50) levő, az első csuklócsappal (63) párhuzamos második csuklócsap (75) körül elfordíthatóan tartott lengőkarja (74) van, amelynek egyik végén egy változó szintű harmadik vezetópályával (78) együtt dolgozó harmadik vezérlőgörgő (77) van, a másik vége (73) pedig a működtető rúd (24) végéhez viszonyítva elmozgathatóan kapcsolódik a működtető rúd végében levő csappal (71).

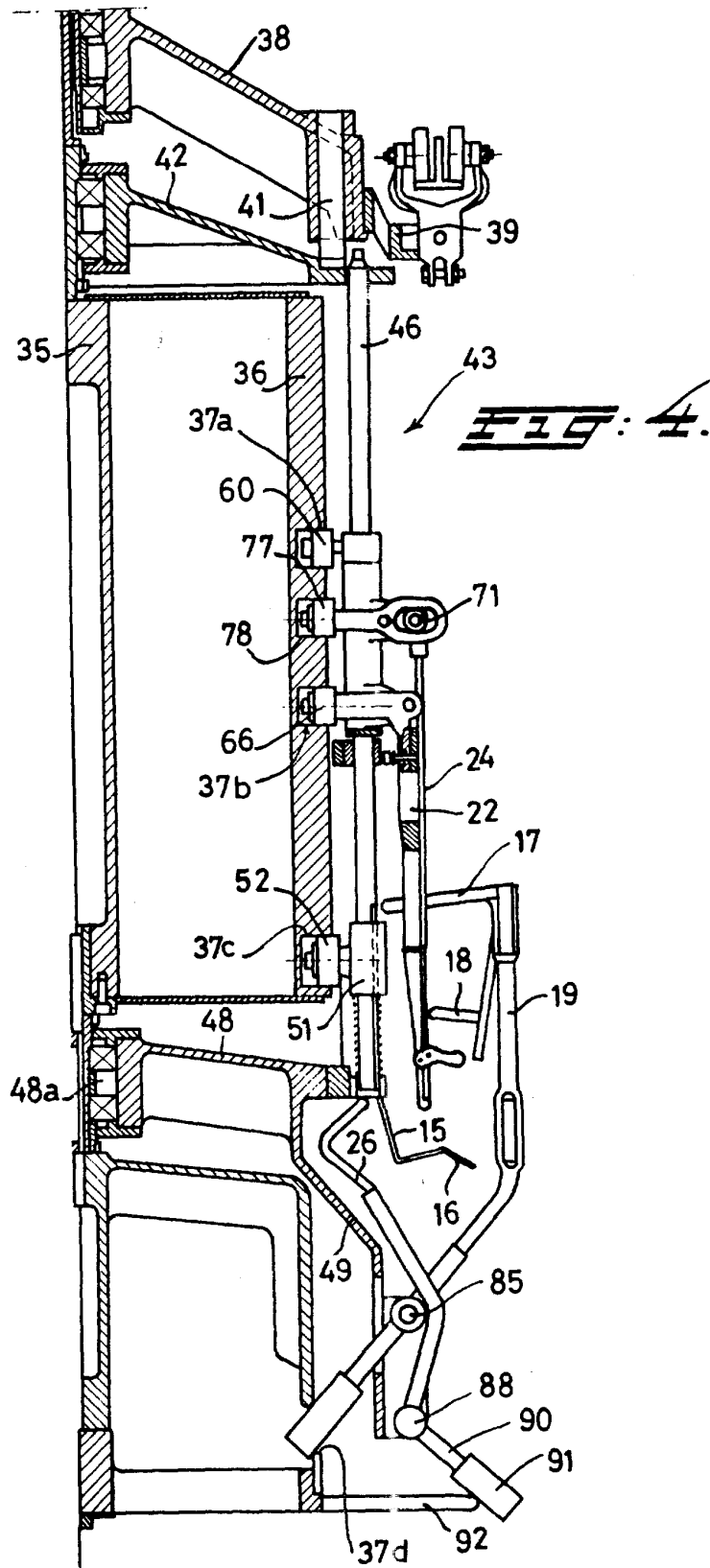
6 oldal rajz

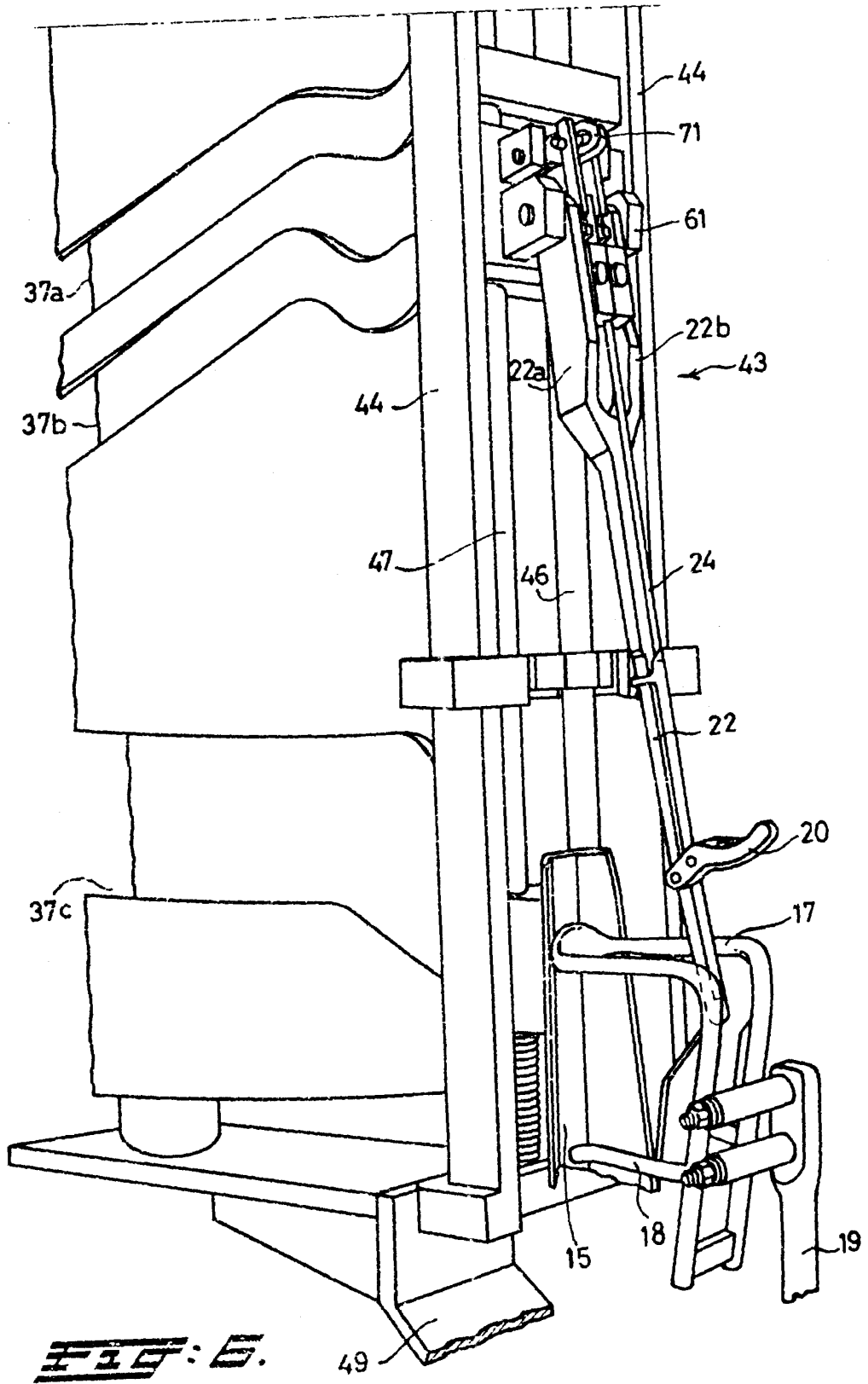
Kiadja az Országos Találmányi Hivatal
 A kiadásért felel: Himer Zoltán osztályvezető
 Szedte a Nyomdaipari Fényszedő Üzem (877834/09)
 88-0780 — Dabasi Nyomda, Budapest — Dabas
 Felelős vezető: Bálin: Csaba igazgató

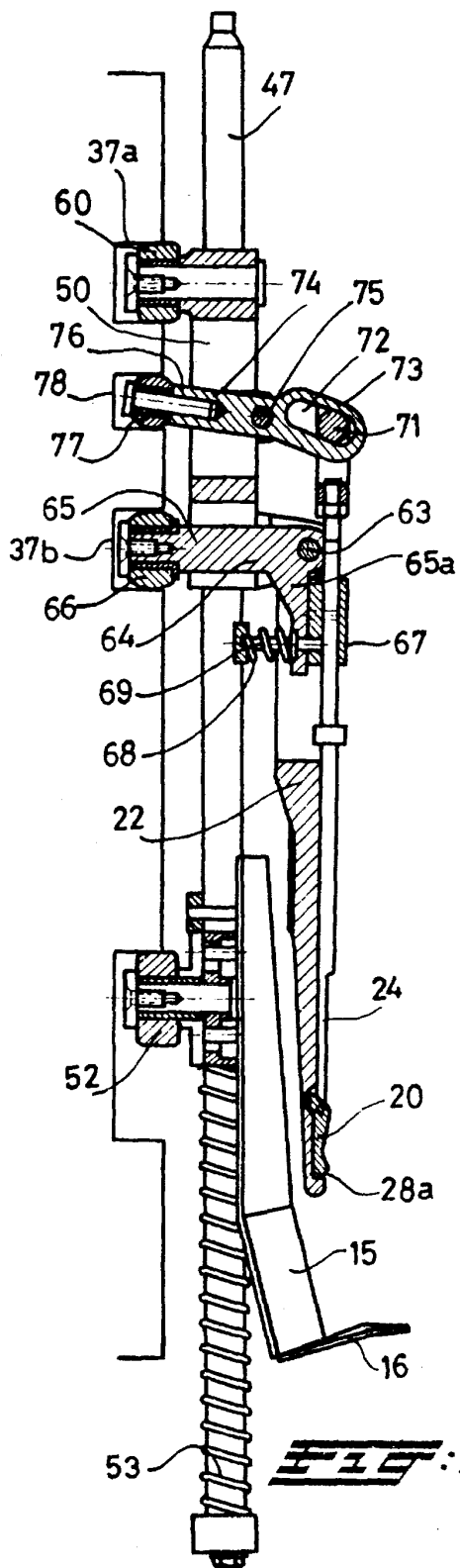

FIG: 5a.

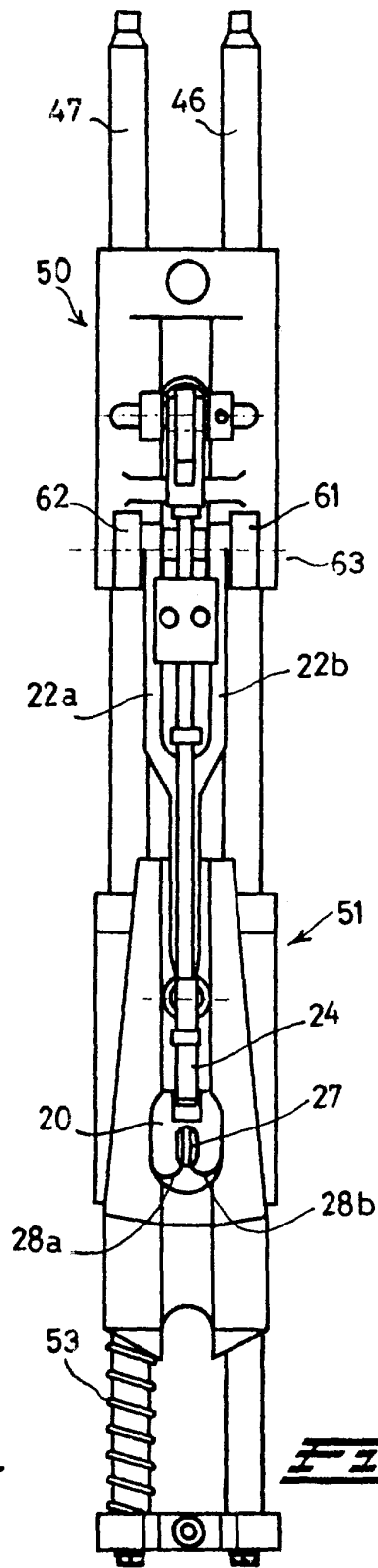

FIG: 5b.